
JOHANNES

Hij was de liefst' U onder Uw genooten ;
Zijn stille geest, die kostlijk was voor God,
Doorpeilde 't diepst 't geheimnis hem ontsloten :
Dat Liefde was Uws levens hoogst gebod.

Zijn leven werd van Uwe Liefd' een teeken ;
Zijn zachte wezen ademd' in haar sfeer ;
De branding van den haat bleef op hem breken :
Zij hebben hem vervolgd, gelijk zijn Heer.

Op Patmos' rots om Uwentwil verbannen
Heeft hij den eindtriomf dier Liefd' aanschouwd,
Waartegen alle duivlen samenspannen :
Gij hebt haar schoone toekomst hem ontvouwd!

Hij zag den dag, waarop geen nacht zal dalen,
De Godsstad, die geen ondergang meer vreest,
En binnen haar — o, daar eens 't avondmalen —
De bruiloft Uwer Liefd', een eeuwig feest!

A. WAPENAAR.